

Hvis hoppen ikke bliver drægtig

Betændelse i børen er en af de hyppigste årsager

Der kan selvfølgelig være adskillige årsager til, at hoppen ikke kommer i fol, men langt den hyppigste er en børbetændelse.

En børbetændelse kan være akut eller antage en mere kronisk form, - i begge tilfælde ændrer de forholdene i børen i så væsentlig grad, at hoppe enten ikke bliver drægtig eller ikke kan gennemføre drægtigheden. Den akutte betændelse er almindeligvis let at påvise ved en gynækologisk undersøgelse med svaberprøve. Nogle gange ses der oven i købet flåd fra hoppen. – Den kroniske form med større eller mindre forandringer i slimhinden kan i nogle tilfælde påvises ved ultralydsscanning (ardannelser i slimhinde eller væskeansamling i børen). Men i andre tilfælde ses ingen forandringer ved scanning, og svaberprøven kan være negativ, - d.v.s. der ikke er nogen infektion. Det eneste symptom kan være, at hoppen, trods normale brunstperioder, løber om gang på gang eller kaster tidligt i drægtighedsforløbet.

Hos alle hopper indtræder med alderen i større eller mindre grad kroniske børforandringer i form af arvæv i slimhinden og tiltagende slaphed i større eller mindre dele af genitalkanalen. Disse forandringer sker med alderen med større eller mindre hastighed hos alle hopper, uanset om hoppen har haft føl eller ej, - men accelereres af hyppige eller langvarige børeninfektioner, som bl.a. ses hos hopper med dårlig lukning af skedeåbning eller hos ældre hopper med en stor, slap bør med væskeansamling.

Mange hopper undgår tilsyneladende disse forandringer og bliver drægtige uden problemer hvert år. Andre, som plejer at komme i fol hvert år, bliver pludselig vanskelige midt i deres avlskarriere, bliver måske kun drægtige hvert andet år, for senere at blive umulige at få i fol. Disse tilbøjeligheder i enten op- eller nedadgående retning kan også være arveligt betingede.

De omtalte kroniske børforandringer vil ofte kun vise sig ved undersøgelse af en lille vævsprøve fra slimhinden, biopsi. Ud fra omfanget af de påviste forandringer i slimhinden, sammenholdt med hoppens alder og sygdomshistorie, vil man kunne **vurdere hoppens mulighed for at blive drægtig og dens mulighed for at vedligeholde denne drægtighed.**

Hvis hoppen ud fra denne bedømmelse ikke tages ud af avlen, kan det måske være påkrævet at udføre forskellige behandlinger såsom follikelkontrol, børbehandling/efterbehandling samt skedesyning.

De forskellige undersøgelser og behandlinger sker selvfølgelig løbende i avlssæsonen, når problemerne opstår, men hvis man ved slutningen af avlssæsonen står med en goldhoppe, er det vigtigt, at man allerede på det tidspunkt foretager en udvidet undersøgelse, således at hoppen ikke overvintrer med en lidelse, som kan formindske eller ødelægge dens muligheder for at komme i fol fremover, men er klar til en ny avlssæson det følgende år. Det er selvfølgelig væsentligt, at hoppen også efter græsningssæsonen får et sufficient foder og passende motion. Og hvis den fra omkring nytår endvidere får lys i stalden i 16 af døgnets timer, så er den oftest klar til at komme i en god brunst omkring 1. marts.